

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

La începutul anului.

Intrăm în un an nou. Anul nou este o nouă dovadă de îndurarea lui Dumnezeu față de noi. De ar mai putea avea cei osândiți în iad un an de viață, ca să facă pocăință! De-ar putea avea încă un an de viață cei ce sunt în Locul curățitor! . . .

Înșiși Sfinții cari sunt în ceriu, de-ar mai putea avea un an de viață, câte nouă vrednicii și-ar câștiga. Dar pentru dânșii nu mai este timp pe pământ. Dzeu ne dăruiește nouă vremea ca să ne putem pocăi de păcatele noastre, să ne îndreptăm de scăderile noastre, să ne câștigăm vrednicii pentru Raiu. Anul aceasta ne poate fi an de mântuire, dar și an de osândă. În fiecare an se fac sfinți, se fac drepti, și se întoarnă la cale bună păcătoșii. Dar câți se și osândesc în fiecare an? Ce an va fi acesta pentru noi? Să socotim că ne poate fi și cel din urmă an de viață. Ferice de noi dacă ne vom fi folosit bine de vremea din acest an. Dar dacă pierdem vremea, o necinstim, nu o dăm lui Isus, dacă vremea din an o dăm diavolului, ce va fi de noi?

Biserica în chip osebit trage atențiunea credincioșilor la începerea anului nou.

Prima zi din anul nou ne face să prăznuim Tăierea împrejur a Domnului N. Isus Hristos, ne pune înaintea ochilor pe Mântuitorul nostru tăiat împrejur și ca un păcătos pocăit, smerit; ne spune că la tăierea împrejur i s-a dat numele de Isus. „*Chemat'au numele lui Isus.* Așa-și începe Domnul N. Isus Hristos primul an, ca să ne învețe și să ne spună că El și-a jertfit anii săi pentru mântuirea noastră vecinică, dela cel dintâi până la cel din urmă an al său a cugetat la noi, a suferit pentru noi și a pățimit pentru noi. N-are oare tot dreptul Domnul Nostru

Isus Hristos să ne zică: Dă-mi mie anii tăi, dă-mi mie anul acesta. Și diavolul îl cere dela noi acest an în care intrăm. Vom avea noi curajul să-l tăgăduim lui Dumnezeu și să-l dăm vrăjmașului sufletul nostru?

Și cu toate acestea: *una din două* . . . ori dăm anul acesta lui Hristos Dzeu și el ni-l va răsplăti cu mărire vecinică, ori diavolului, și ne va da plată iadul vecinic. Cugețați-vă la cine vă vine mai bine la socoteală să-l dați?

Ce să facem dară ca să avem un an nou fericit, care să-l aflăm apoi în Raiu? Trebuie să dăm, să jertfim, să închinăm acest an Dlui N. I. Hristos. El ne-a jertfit nouă anii săi, și noi trebuie să ne jertfim Lui anii noștri. *Pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm* . . . Trebuie să ne hotărâm cu mai mare putere de voință a face un an nu de păcate, ci de virtuți, de fapte bune creștinești, să petrecem o viață mai bună creștinească. Să avem în toate lucrurile faptele înaintea noastră numele preasfânt: *Isus*. Mulți Sfinți și-au scris numele acesta cu fier roșit în foc pe trupul lor. Noi să ne scriem acest nume în inima noastră, pe masa noastră, pe pereții caselor noastre.

Să luăm și noi azi un nume nou, de creștin zelos. Numele de fălos . . . de răzbu-nător, neînfrânat . . . sunt numirile noastre, pe cari ni le-au pus păcatele noastre. Când vom lua nume nou? Ne place a vedea mode noi, ne place a vedea țarina când inverzește, când să reînnoiește din nou primăvara. . . . Chiar și firea, natura învață pe șerpi să se înoiască, schimbându-și pielea, hainele vechi, și pe paserile le învață a se îmbrăca cu noi pene. Ne plac așa de tare înnoirile pentru ce nu probăm și noi să ne înoinm? *Spirit*

drept înoeste întru cele dinlăuntru ale mele să cerem dela Dzeu cu profetul.

Creștinii cei vechi în ziua de anul nou se salutau zicându-și imprumutat: *Să fii mai bun, să te faci mai bun.* Atunci vom avea an nou fericit, dacă ne vom face și noi mai buni decât cum am fost până acum, *mai bun creștini, mai iubitori de Dzeu, mai iubitori de biserică.* Atunci vom imblânzi mânia dumnezească. În acest chip vă poftesc tuturor: AN NOU FERICIT.

Părintele dela Bistriță.

La Botezul Domnului.

Ziua de astăzi e una dintre marile sărbători de peste an. Intre creștini se numește Botezul Domnului, dar în cărțile bisericești se zice: Arătarea dumnezească a Domnului nostru Isus Hristos. Într'adevăr, astăzi a arătat mai întâi Tatăl ceresc lumii, că Isus, fiul Mariei din Nazaret, e însuși Fiul lui Dumnezeu coborît din cer, pe care toți oameni trebuie să-l asculte. Astăzi s'a arătat dar Isus mai întâi ca Mesia, sau ca trimis al cerului, ca Fiul lui Dumnezeu însuși.

Dacă el s'a arătat, apoi oamenii au trebuit să-l vadă. A vedea însă înseamnă a cunoaște învățătura lui Isus și poruncile lui, și a le împlini. Însă pe când Isus s'a arătat pe seama tuturor oamenilor, vestind învățătura sa la toată făptura, pe atunci oamenii nu toți îl cunosc, ci foarte mulți petrec într'o neștiință mare în ale credinții, ca și când Isus nu ar fi venit pe pământ și nu s'ar fi aretat oamenilor și nu i'ar fi învățat.

Că Isus Hristos s'a arătat pe pământ pentru toți oamenii, e ușor să se dovedească. Câte vreme a fost pe pământ, nu a încetat a umbla dintr'un sat în altul în întreagă țara Palestinei, arătându-se tuturor, învățând pe toți și făcând lucruri minunate, ca să cunoască toți, cine este el. După învierea sa el a trimis pe apostoli săi în toată lumea, ca să-i vestească la toată făptura, și toți să creadă întru el și să-l asculte. Până în ziua de astăzi apostoli credincioși ai lui Hristos, misiionarii, nu au încetat a străbate până în cele mai întunecate colțuri ale pământului, ca să ducă în toate părțile lumina evangheliei lui Hristos, și să-l facă pe el tuturor cunoscut. Ziua arătării Domnului s'a început în

ziua botezului lui și urmează și astăzi, până la capătul lumei. Lumea numai atunci se va sfârși, și judecata cea mare numai atunci va veni, când deja toți oameni din lume vor fi auzit despre Hristos și vor fi cunoscut, că El Fiul lui Dumnezeu, a venit în lume, și că a vestit oamenilor credința cea adevărată și că oamenii sunt datori să-l asculte.

Mulți dintre cei ce au auzit, că Fiul lui Dumnezeu s'a coborît pe pământ, nu sunt curioși să cunoască aceea învățatură, nici nu vreau să asculte poruncile lui, ca și când și fără de ele s'ar putea mântui. Ei se îndes-tulesc cu aceea că se numesc creștini și că uneori merg la biserică, de unde în vremea predicii ies afară, ori poate nici nu stau până în capătul slujbei, și dacă au părăsit biserica, nici o grijă nu mai au de credința lor. Aceea e treba preoților, zic ei. Nu știu, decât celea câteva rugăciuni, cari le au învățat de mici, dacă nu le-au uitat și pe acelea. Nu știu celea zece și cinci prunci, ba nu știu nici chiar credeul, ori dacă le știu pe acestea, cu atâta se găta toată știința! Ei nici nu se trudesesc să știe mai mult. Ei se cufundă în așa măsură în grija afacerilor lor pămîntești, încât cunoașterea lucrurilor religioase o lasă cu totul la o parte. Așa trăiesc mulți economi, negustori, meseriași, și o mulțime de oameni cu carte. Ei trăiesc așa ca și când numai pământului ar trăi. Credința lor e atât de slabă, încât ori ce vânt mic al patimei o doboară.

Aceasta neștiință în ale credinții este foarte primejdioasă. Unor astfel de oameni li se potrivește cuvântul lui Isus, „Ziceți că: vedem, și sunteți orbi!” Ei au un suflet, dar nu știu să-l mântuiască. Petrec ani întregi în păcate de moarte, și nu-și dau seamă, cât de primejdioasă e starea lor. Pe mulți îi surprinde așa moartea, fără să facă o adevărată întoarcere. Dealtă parte, neștiința lor îi face să cadă și în rătăcirii de credință. Ei adecă nu-și știu apăra credința lor contra atâtor atacuri, cari se ivesc asupra lui Isus și a învățaturii lui, asupra bisericii, asupra tainelor ei, necunoscând binefacerile lui Dumnezeu pentru binefacerile primite, ei acopere cu laude pe cel dintâi înșelător, care se va fi rătăcit pe acolo. Un creștin de acesta nu cunoaște pe învățătorii bisericii, dar va ceti cu lacomie ideile scrintite a cutăruia scriitorăș de astăzi despre credință și religie. El nu mai știe să facă deosebire între adevăr

și minciună, și pe când pe sfinții cei mari și făcători de minuni ai bisericii sale îi hulește, el ascultă cu atențiune și primește cu respect pe cel dintâi înșelător pocăit sau adventist sau ori ce altă sectă, care vine cu o nutră evlavioasă de fariseu, ca printre cuvinte dulci și sfinte să semene otrava credințelor sale. E un ostaș, pe care Hristos și biserica lui nu se pot răzima, căci nu se știe, când va trece la dușman. Cărți despre credință nu citește, dar dă bucuroș bani pe cărți dujmănoase credinții și pline de povești spurcate. Poate oare Dumnezeu primi în împărăția lui cerească pe un astfel de om, care de toate are vreme, numai de-aș cunoaște mai bine credința sa nu?

Ce e de făcut? Căci, durere foarte mulți sunt acești neștiutori de credință, pline sunt de ei satele și orașele. Cei răi înse nu dorm, și lumea și oameni rătăciți pe tot mai mulți oameni de aceștia îi prinde în cursele ei și îi perde cu trup și cu suflet cu tot.

Lucrul cel dintâi este, ca creștinul să umble regulat la biserică, să stea acolo până la capătul sfintei liturgii și să asculte și predica. Cuvântul lui Isus Hristos, care i'a zis deatâtea ori: „Cel ce are urechi de auzit, să audă!” sună pentru toate timpurile. Doar lumea prin predici, adecă prin vestirea cuvântului lui Dumnezeu s'a creștinat, și tot prin aceasta se susține credința în oameni. Cine nu vrea să asculte, acela își este sieși dușman de moarte, acela singur își închide poarta mântuirii.

Al doilea lucru este, că oamenii să cumpere cărți bune religioase catolice, ca să se instrueze în credința lor. Cea mai de lipsă carte e catehizmul. Acela luminează și pe cel mai neinvățat om ce trebuie să facă pentru ași mântui sufletul. Având catehizmul, trebuie să ai și să citești sfânta scriptură, cartea cărților, înse așa ca unde nu pricepi, să întrebă pe preotul tău. Trebuie să cumperi și să citești și alte cărți bune religioase, căci și acestea luminează foarte mult pe om. Trebuie înse să grijească creștinul, că acelea cărți să fie scrise de oameni credincioși ai bisericii catolice. Dacă trebuie să jertfești pentru ele ceva bani, oare sufletul tău nu e vrednic de atâta cheltuială?

Hotărâți vă să umblați la școala lui Hristos, căci toate afacerile lumesti se vor sfârși și toate științele vor cădea, înse știința legii lui Hristos și a sufletului va rămânea

cu voi și în moarte, și va trece cu voi prin moarte la viață, la fericirea veșnică.

„Cuvântul Adevărului”

Mănăstirea Bicsad Jud. Satu-Mare

Abonamentul: 1/2 an 150 lei.

Din catehism.

68. Ce a învățat Isus?

Isus a învățat toate acelea, cari trebuie să le credem să le nădăjduim, și să le facem, ca să fim buni și cândva fericiți.

Cu un cuvânt Isus ne-a dat un întreg sistem religios, o dogma, o morală și un cult creștin catolic specific.

Articolele credinței noastre pun capăt nesiguranței și ignoranței în cele mai importante chestiuni al existenței noastre omenești. Cu o claritate și siguranță ne învață de unde venim și unde mergem noi oameni și întreg universul. Chestiuni la soluționarea cărora cei mai luminați oameni în decurs de mii de ani înzădar s'au trudit, capătă răspuns care departe de a fi optimist sau pesimist, corespunde minunat cu natura omenească, ridicându'l la idea dumnezeirii dându-i tot odată convingerea despre dumnezeescului în om, despre destinele supra naturale a omului, despre planurile dumnezeiești în privință mântuirii noastre și prin aceasta o înaltă ideea despre demnitatea noastră ca om.

Cei mai mari filosofi ai lumii păgâne încă au știut zugrăvi minunate portrete de înaltă morală omenească, însă la rândul lor cu toții au trebuit se recunoască ca aceste idealuri sunt irealizabile.

Isus Hristos nu numai că a realizat la perfecția în persoana lui idealul recomandat de el și reprezentat în viața lui, în suferințele și în activi-

tatea lui, fără nenumărați urmași ai lui s'au format după acest ideal, și au atins o înălțime morală, care cu drept cuvânt se numește eroică, și au găsit în aceasta o fericire și pace, pre care lumea nu o poate da.

Cultul nostru dat de Isus corespunde întru toate tuturor condițiilor cari se îmbină cu acest moment al religiei. Ea țintuește în mod imperativ la sanctificarea lăuntrică: trebuie să adorăm pe Dumnezeu în suflet și în adevăr, însă în formele ei exterioare corespunde întru toate naturii omenești.

Acest cult prin normele ei, prin care omul vine în contract direct și real cu dumnezeire, este într-o proporție naturală cu momentele celelalte a religiei, cu credința și cu morala, ne fiind nici una din aceste neglijată.

Poșta administrației.

Aducem fiască mulțumită In P. Sf. Sale pâr. Metropolit Dr. Vas. Suciu pentru suma de 300 Lei trimisă revistei noastre.

Dlui Dr. Al. Lazar, Sighet și Rdvs. I. H. în B. Cvitâm cu mulțumită abonamentele trimise (100—100 Lei).

Dlui Petru Șteț cvitâm cu mulțumite abonamentul trimis 100 Lei.

Dl. Dr. Iosif Rednic avocatul Statului a plătit 54 Lei primit cu mulțumită.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociației maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusaliu” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusaliu până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munte Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.

Calendar săptămânal.

6—12 Ianuarie 1929

6. Dumineca. Botezul Domnului.
7. Luni. Ioan Botezătorul.
8. Marți. C. George.
9. Mercuri. Muc, Polieuct.
10. Joi. P. Grigore.
11. Vineri. C. Teodosie.
12. Sâmbătă. M. Tașiana.

